

Na krilima nevinosti otputovao u vječnost

(Hodočasniku neba fra Viktoru Kosiru u spomen)

Fra Viktor je dobro poznavao Široki Brijeg, jer je u njegovoj sjeni živio, na njemu se školovao i u njegovu župnu crkvu kao dječak stalno dolazio nadahnjujući se franjevačkom prisutnošću. Potječe iz Uzarića, jednog od jedanaest širokobrijeških naselja koje je izobrazbom odskakalo od prosjeka ostalog hercegovačkog pučanstva, jer su se njegovi mještani odgajali na kulturnoj baštini ovoga hrvatskog Panteona. Njegovo rodno mjesto ponosi se umjetnički izrađenim stećcima (s dvostrukim mačevima) iz Šarampova poznatima u umjetničkim krugovima diljem svijeta.

Na ozemlju Širokoga Brijega nicala su mnoga redovnička i svećenička zvanja koja su bila na ponos Katoličkoj crkvi i hrvatskom narodu. Hercegovačka franjevačka provincija u kratkom razdoblju svog opstanka (165 godina) odgojila je stotine uzornih svećenika, vrsnih odgojitelja i prekaljenih redovnika, od kojih su neki žrtvovali svoj život za Boga i svoju vjeru. Katolički roditelji su u tu zajednicu slali i po više svojih sinova koji su svojim sudjelovanjem popunjali ispražnjena mjesta franjevačke provincije. U tijeku prošlosti bilo je takvih primjera dvostrukog bratstva više od trideset. U takvu požrtvovnu skupinu kršćanskih katoličkih obitelji ubrajaju se i roditelji (Ivan i Matija) fra Viktora Kosira.

Rođen je u Uzarićima 12. listopada 1924. i kršten pod imenom Bože u širokobriješkoj crkvi Uznesenja BDM. Na Širokom Brijegu svršio je pučku školu i na istome mjestu bio je 1937. primljen u franjevačko sjemenište koje je u njemu našlo pobožna mladića spremna na sve žrtve koje su od njega tražila sjemenišna pravila. Poslije završena šestog razreda gimnazije stupio je u novicijat na Humcu 17. rujna 1943. s jedanaestoricom drugih kandidata iz raznih mjesta Hercegovine. Njegov ulazak u novicijat krije u sebi simboliku izbora Kristovih apostola gdje se očituje njegova ustrajnost i proživljena vjera. Kod polovice njegovih školskih kolega ona je bila uzdrmana ratnim događanjima i osobnim slabostima. Nakon njegova umorstva njegov rođeni brat preuzeo je njegovo ime nasljeđujući ga u njegovim

redovničkim idealima i životnim izazovima.

Partizanske osvetnike fra Viktor je dočekao u franjevačkom habitu kao sedmoškolac gimnazije na Širokome Brijegu. Oni su ga s jedanaestoricom drugih franjevaca strijeljali, spalili i tjelesa im bacili u sklonište u samostanskom vrtu 7. veljače 1945. To je najtragičniji dan u povijesti Hercegovačke franjevačke provincije čiji su članovi pod komunističkom strahovladom bili stavljeni izvan zakona.

Fra Viktor je na krilima nevinosti otputovao u vječnost. Prožet dubokom vjerom djetinjstva strpljivo je podnio mučeništvo i otpočnuo u krilu Kristovu koji je za svoje vjerne sljedbenike rekao: »Tko ustraje do svršetka taj će se spasiti« (Mk 13,13). Njega i ostale fratre na Širokome Brijegu pobili su partizani pripadnici 11. dalmatinske brigade koja je pripadala 26. dalmatinskoj diviziji jugoslavenske armije. Teško je prosuditi tko osobno nosi teret ubojstva ovih nevinih žrtava koje su svojom smrću zapečatile sudbinu Širokoga Brijega. A prestrašeni narod okolice povukao se u tišinu srca razmišljajući o slobodi, za kojom su Hrvati kroz stoljeća čeznuli, napajajući se starom uzrečicom: *U nadi se živi, u nadi se mre, nada je život, nada je sve!*

Dr. fra Častimir Majić

U Chicagu, 7. siječnja 2010.